

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ioannis Can||tacvzeni Constantinopo-||litani Regis Contra
Mahometicam || fidem Christiana & orthodoxa assertio**

Johannes

Basileae, 1543

VD16 VD16 J 376

Κατα Του Μωαμεθ Λογος Γρωτος.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98189](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98189)

λογία καὶ ἀταξία. ὡς περ γὰρ τὸ κακὸν παρὰ τὴν ἀπόστολιν ἤ ἀγαθὸν φαίνεται, αὐτὸ
καὶ αὐτὸ οὐκ ἔχει ὑπόστασιν ἑνῇ, καὶ ἡ νόσος παρὰ τὴν φιλίαν, καὶ ἡ ἀταξία παρὰ τὴν
φιλίαν, ὅταν καὶ ὁ ἡμεῖς νόμος πρὸς τὴν ἡμεῖς ἀληθοῦς νόμου καὶ συμβεβηκὸς δια-
ρεῖται ὑποκρινόμενος τὸ ὁρθόν. αὐτὸς δὲ καὶ αὐτὸν ὅλον ὅσον ἀλογία καὶ ἀταξία, ὡς
σὺ φυχῆς, καὶ ἄλλοι δὲ θάνατος. κατὰ τοσοῦτον καὶ γὰρ μετέχει ὁ ἡμεῖς νόμος τῶν
ἐκείνου, καθόσω δοκῇ μόνον καλῶς περ εἶναι. οὐδὲ γὰρ εἰς κακὸν ἀφελέσθω, ποιεῖ ἅπαντα
καὶ ποιεῖ. κατὰ νόμους τοῖνυν τὴν αὐτοῦ ἀδελφείαν, ὑποδύνεται μὲν τὸ φθόνον, ὑποκρί-
νεται δὲ θεῖον νόμον εἶναι τὰ παρ' αὐτοῦ διδουμένην. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔχει τὴν δὴν ὑποκρί-
σιν παρὰ θεοῦ μαρτυρίαν, ὡς εἴρηται, καὶ τί λέγω τὴν τῶν δαυμάτων, ἀλλὰ γὰρ τῶν χαρισμα-
των καὶ δωρεῶν, ὧν ἔχοντες θεοῦ οἱ ἀπόστολοι, τὸ ἔχοντες πάντων, καὶ τὴν δὴν αὐτῶν
τῶν γλωσσῶν γνώσις, καὶ ἐσχον καὶ ταῦτα ὡς διδασκαλοὶ καὶ οἰκονομῆς, ἵνα γί-
νηται αὐτῶν πορθεῖν, γινώσκοντες τὴν τῶν ἰθὺς διάλεκτον κατὰ πᾶσαν ἀκρίβειαν.
εἰ γὰρ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα, ὡς αὐτοὶ τῶν ἡμεῖς ἐρμηνεύοντες διαφόρων εἰς διδα-
σιν τῶν παρ' ἀμφοτέρων λεγομένων. πῶς οὖν ὀνομάζει αὐτὸν καθολικόν, καὶ πάντες ἡ-
κόσμου διδασκαλός, ὅς οὐ μετέχοντες πάντων τὸ ἔχοντες; αὐτὸς γὰρ φησι πρὸς αὐτοὺς,
οὐ γινώσκετε οὖν, τὴν τῶν ἀδελφῶν καὶ μόνον διάλεκτον, ὅστε καὶ τὸ κερφαῖον ἀ-
ρεῖται πρὸς αὐτοὺς ἐξ ἐξουσίας, ὡς αὐτοὶ οὕτως τραυῶς ἀμολόγησι. ὅταν οὖν ὁ κατὰ φθόνον
τῶν ἡμεῖς ποινῇ, ἥτοι τὸ φθόνον, ὁ ἐκόντος, ὁ γὰρ τούτου διδασκαλός καὶ πατήρ, αὐτὸς
ποκτόνος ὡς ἀδελφῆς, καὶ τὴν ἀληθείαν ἐκείνην, τὸ γὰρ δαίμονος κακόν, τὸ πᾶν ἀγαθόν
δὴν οὐδὲν εἶναι. φυχῆς δὲ, τὸ παρὰ λόγον, σώματος δὲ, τὸ παρὰ φύσιν. καὶ τὴν τραυῶς αὐτῶν
φαίνονται καὶ τοῖς τοῦ ἡμεῖς διδασκαλοῖς. ἡ γὰρ ἀλογία καὶ ἀταξία, τὸ τε φθόνον, καὶ
ἡ ἡμεῖς ὑποκρίσεις, διακρίνεται γινώσκοντες. ἰδού μὲν σὲ πρὸς τῶν ἐκείνων καὶ τὸ παρὰ φύσιν
διδάσκειται, καὶ σκόπει ὅπως δὴν ἡ φύσις οὐκ εἶδεν αὐτὴν αὐτῶν ἀνελείμ, ἀλλ' αὐτὸς
μὲν δὲ αὐτὰ καὶ λόγον ποιεῖ. ὁ δὲ ἡμεῖς ἐξ ἐξουσίας, ἀπὸ τῆς ἡμεῖς ἰδὲ ἀπὸ τῆς ἡμεῖς
γὰρ εἶδε ἰδοὺ τὸ αὐτὸ καὶ ὁμοίου γένους ἀναγκάζοντες) τὸ οὐκ αὐτῶν καὶ τὸν θεοῦ πλάσθη-
ται αὐτοῖς, ἀλλ' οὐκ αὐτῶν εἰδὲ διδασκῶν, ὅς πάντων τῶν θρησκειῶν θρησκείας ἐστὶν ὡς φαί-
ται, καὶ ἀπλῶς ἐστὶν. ὡς καὶ αὐτὸς τῶν ἐκείνων φανήσεται κατὰ τὸν τρόπον. λέγει τῶν αὐτῶν,
ὡς παρὰ χυλῶναι ποτε πρὸς τὸ αὐτὸν μωαμεθ, τὸ πρὸς πατρὸς θεοῦ αὐτοῦ, καὶ φησὶ αὐτῶν, ἡ
μοὶ γινώσκοντες ὡς ἀδελφῶν, εἴπερ ἐκ ἀποστολῆς τῶν ὑμετέρων νόμων; ὁ δὲ ἔπειτα, οὐκ ἐπὶ
πρὸς ἀρετῶν, ὡς δὲ εἶπε, ὁ δὲ ἔπειτα, οὐκ ἐπὶ τῶν ὑμετέρων νόμων; ὁ δὲ ἔπειτα, οὐκ ἐπὶ τῶν
ἀποστολῆς, ὡς τῶν ὑμετέρων, εἴπερ οἷς πρὸς βούλει. γλώσσῃ δὲ μόνον, ἀλλ' οὐ κατὰ τὴν τῶν
ἡμεῖς ἀναγκάζοντες) καὶ καὶ αὐτὸς, ὁ ὅς δὴν οὐκ ἐστὶν κατὰ τὴν τῶν ἡμεῖς, εἴπερ, καὶ οὐ
οἰδίας ὅτι μόνον τῶν ἡμεῖς ἀναγκάζοντες γίνονται τῶν λόγων. ἀλλὰ καὶ ὁ ὅς τῶν ἡμεῖς, καὶ
αὐτὸς ἐπὶ τῶν ἡμεῖς, ὡς τῶν φθόνον τῶν ἡμεῖς καὶ ἀναγκάζοντες γίνονται τῶν λόγων. εἰ μὲν οὖν
τα κρυφίως γράμματα εἰς τὴν μακρὴν χώραν, ἵνα μὴ πληθυνθῶσιν, ἀλλὰ σκέψανται ὅπως
ἐκφύγῃσι τὸ τῶν ἡμεῖς κίνδυνον. ταῦτα πάντα περιβλήθησαν ἀπὸ τῶν ἡμεῖς καὶ τῶν ἡμεῖς
ἐκφύγῃσι. οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ τῶν ἡμεῖς βεῖς κεφαλῶν συγχωρεῖ τὰ παρὰ φύσιν διμύ-
πρὸς αὐτῶν, ὅτι καὶ αὐτὸς οὐκ ἔχει καὶ λέγει. ἡ γὰρ κακία ἐφ' ὅς αὐτῶν γίνονται, τοῖς ἡμεῖς οὐκ
πρὸς νόσος κακὰ ἀπὸ γὰρ γίνεται. ἡ γὰρ μίξις τῶν αὐτοῖς, ἡ τῶν αὐτοῖς, ἡ τῶν αὐτοῖς
μειν ὡς τὰ μὴ πρὸς τὴν τῶν αὐτοῖς, ὅπερ ἡ ἀσυμμετρία ποιεῖ.
ἐκ μὲν δὲ ὁ τῶν αὐτοῖς, ἡ ἡμεῖς ὡς τὰ τῶν αὐτοῖς, ἡ ἡμεῖς ὡς τὰ τῶν αὐτοῖς
τὴν καὶ τὴν φύσιν καὶ τὴν φύσιν ἐκδύνῃ, ὡς αὐτῶν
ταῦτα πρὸς αὐτὸν τὸ μωαμεθ καὶ ἀλλ' οὐκ
πρὸς αὐτὸν, ὁ καὶ γίνονται.